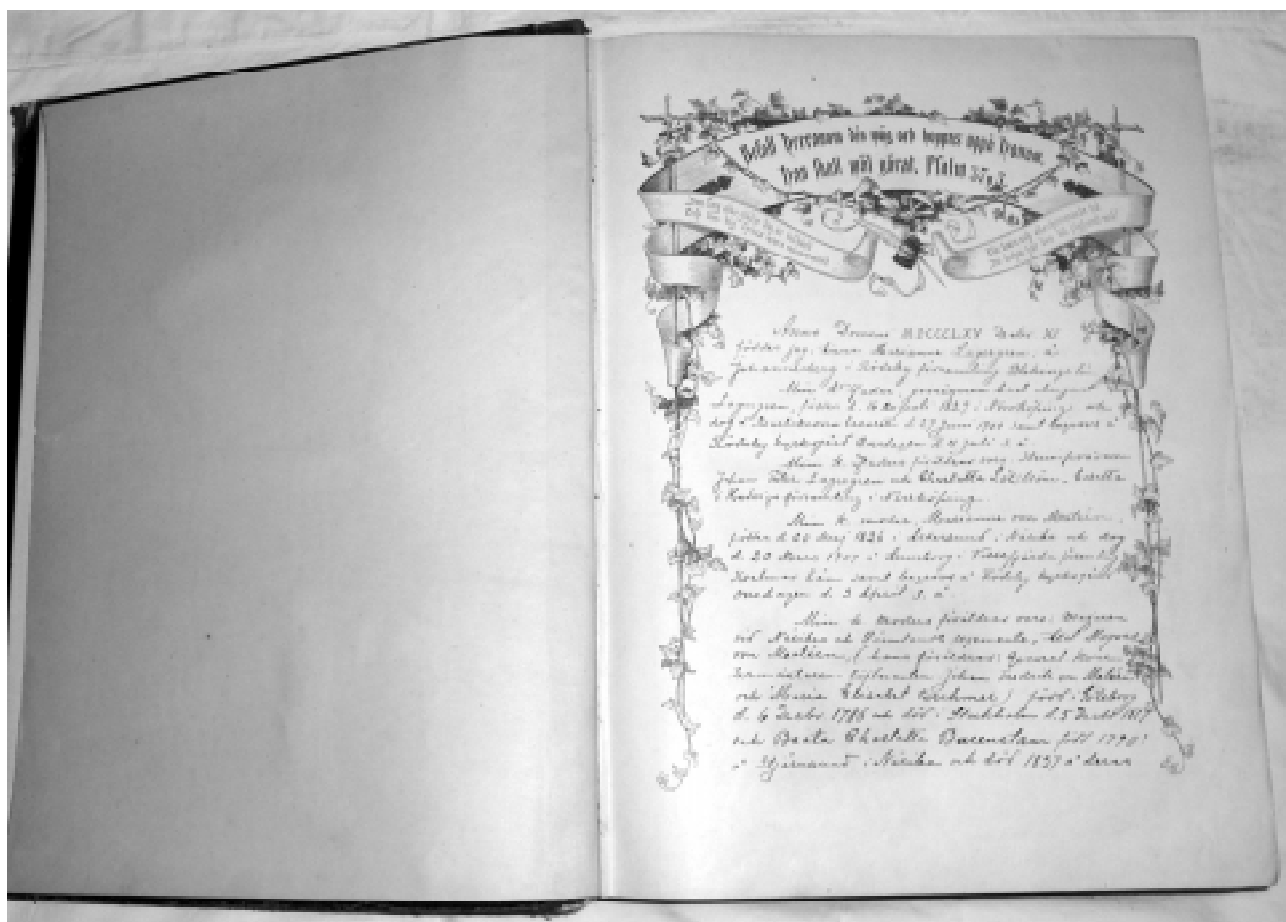

Bibeln som kom tillbaka

Citat: "Det är vår önskan att i denna familjebibel släktens medlemmar inskrivas. Om denna heliga bok alltid väl bevaras och om dess innehåll får bliva till ledning och tröst, då skall det släkten väl gå och den skall länge leva på jorden"

Läs mer på sidan 8

Huset i Dragnäs sidan 4

När tur stavas Blekinge! sidan 11

Kontakt - Blekinge Släktforskarförening

Ordförande

Vakant

Vice ordförande

Staffan Knös
Kyrkogatan 5
372 30 RONNEBY
070-595 13 38
1338-sek@telia.com

Sekreterare

Ylva Silverbern
Alltidhult 118
293 91 OLOFSTRÖM
0454-409 09
ylva@alltidhult.se

Kassör

Inger Svensson
Gångbrogatan 5, lgh 34
372 37 RONNEBY
0457-664 49
saria.svensson@gmail.com

Medlemsregister, vice kassör

Carina Focklin
Eringsbodavägen 154
372 92 KALLINGE
0457-46 00 26
cfocklin@hotmail.com

Båtsmansregister

Vanja Jonasson
Ronnebyvägen 1 b
370 10 BRÄKNE-HOBY
0457-803 22
vanja.jonasson@ipbolaget.com
www.swe-gen.se

E-post till Båtsmansregistret

batsman@klaura.se

Bokhandel - Antikvariat

Björn-Åke Petersson
Södra Smålandsgatan 1 c
372 50 KALLINGE
0457-204 65
peterssonkallinge@yahoo.se
bokbutiken@yahoo.se

Ledamot

Sten Ekenberg
Högbergsgatan 42
371 34 KARLSKRONA
0455-188 06 (bostad)
0455-73 78 26 (arbete)
sten.ekenberg@tblekinge.se

Suppleant

Katarina Möller
Alamedan 7
371 31 KARLSKRONA
0455-821 47
katarina.moller@karlskrona.se

Suppleant

Diana Green
Stansvägen 6
372 39 Ronneby
0457-663 52 (bostad)
0455-36 36 61 (arbete)
diana.gren@telia.com

Valberedningen (sammankallande)

Bo Lundgren
bossel.kallinge@telia.com

Övriga

Redaktör

Anette Näslund
Hyndekullavägen 74
372 51 KALLINGE
redaktor@blekingesf.se

Nätredaktör - Blekingerötter

vakant

Stenhuggare i Blekinge

Kerstin Carlsson
kerstin.marcarl@cenara.com

Blekingearkivet

Tingsgården
370 10 BRÄKNE-HOBY
0457-813 87 tel & fax
blekingearkivet@telia.com
www.blekingearkivet.se

Medlemskap

Alla frågor angående medlemskap ställs till Carina Focklin, adress här ovan. Glöm inte att meddela ny adress. Medlemmar registreras i ett digitalt medlemsregister

Medlemsavgiften skall vara betald inom första kvartalet

Medlemsavgift 2010

150 SEK för enskild medlem
75 SEK för familjemedlem
Glöm inte ange namn, adress och e-postadress

Vårt Plusgiro 431 79 28-2

Denna tidning trycks av

Printfabriken, Karlskrona
ISSN 1403-3410

Annonsering i Släkt-Eken

1/1-sida 1000 kr
1/2-sida 500 kr
1/4-sida 250 kr
1/8-sida 125 kr

Medlemmar får gratis annons 1/16 sida

Manusstopp

Första tidningen senast den 15:de januari
Andra tidningen den 15:de maj
Tredje tidningen den 15:de oktober

Föreningen söker webbredaktör

Eftersom Annika har valt att lämna sitt uppdrag som webbredaktör, söker vi någon som på ideell basis kan sköta vår hemsida tillsammans med vår webbmaster. Uppdraget är främst att sköta uppdateringarna av sidan med nya rubriker och aktiviteter. Hör av dig till styrelsen !

Redaktörens rader

Jag vill tacka alla som skickat in bidrag den här gången. Det är jätteroligt, för utan er hade det inte blivit någon tidning. Det blev till och med så att jag fick inte med allt i den här tidningen. Men var lugna. Ni som inte kom med den här gången kommer med i nästa tidning.

Till alla er som funderar på om "min" historia är värd att skriva ner så säger jag "Ja, det är den". Kanske vill ni recensera en bok ni läst, gör gärna det. Kanske vill ni tipsa om en bra bok som kan vara bra för andra släktforskare. Skicka då dina uppgifter till Annika. Mejl-adress finns i spalten för Boktips.

Till sist undrar jag om det finns någon medlem som är bra på att redigera bilder? Någon som skulle vilja hjälpa till med att få skärpa på bilderna. Kontakta mig i så fall.

Vice ordförandens rader

God fortsättning på det nya släktforskningsåret !

När du läser detta har vi hunnit en bra bit in i det nya året och ett verksamhetsår ligger bakom oss och ett nytt är redan igång. Med denna Släkt-Eken kommer kallelsen till årsmötet, kallelsen har dessutom funnits på hemsidan sedan nyår.

Förutom stadgeenliga förhandlingar kommer vi efter pausen att få se hur man kan presentera sin släktsaga på film. Det skall bli spännande!

I alla ideella föreningar behöver man många aktiva medlemmar för att delta i styrelsearbetet och en föreningens olika aktiviteter. Vill du delta i styrelsearbetet, eller känner du någon som vill, tveka inte att kontakta Bo Lundgren i valberedningen.

Vad kan vi då förvänta oss av det nya släktforskaråret?

Under året kommer förhoppningsvis CD:n Sveriges dödbok nr 5 för åren 1901-2009, men tyvärr kan man konstatera, nu när inrapporteringstiden gått ut, att den inte blir ”komplett”. Trots att man når ca 85 % kommer många församlingar att saknas, runt om i landet. Kanske var projektet för ambitiöst? Det blir också svårare att utföra kompletteringar senare, ute i församlingarna, nu när fler och fler kyrkböcker hämtas in till respektive Landsarkiv. Även om inte denna CD-skiva blir ”komplett”, kommer den vara till stor hjälp. Men 1900-talet kommer alltså vara fortsatt svårt att forska i, tills alla kyrkböcker kommit in till Landsarkiven och blivit fotograferade och kommit ut på nätet.

Våra leverantörer av ”kyrkböcker på nätet” kämpar vidare med att öka tillgängligheten av ”filmade” böcker. Arkiv Digital lyckades inte nå målet att klara av alla äldre kyrkböcker (-1894) under 2009 för hela landet, men det klarar dom säkerligen av under 2010.

Genline som redan täcker landet med de äldre kyrkböckerna, håller nu på att lägga nyare böcker och SCB-utdrag så långt fram som sekretessen tillåter.

Så vist ökar möjligheterna och tillgängligheten att forska även om inte CD:n Sveriges dödbok nr 5 blir komplett, vilken databas blir någonsin det?

Föreningen får också möjligheten att kunna erbjuda en del av förbundets produkter i föreningsbokhandeln, med medlemsrabatt, en service som vi hoppas våra medlemmar kommer att uppskatta och utnyttja.

Sedan har vi våra projekt, som rullar vidare, såsom Vigseregister för Blekinge 1888-1938 och Våra Anor 4, läs mer om dessa i Släkt-Eken eller på hemsidan.

Så visst blir det ett spännande år för oss släktforskare, lycka till !

Till sist vill styrelsen tacka alla de medlemmar, ingen nämnd men ingen glömd, som lämnat extra bidrag till föreningens kassa, antingen separat eller när medlemsavgiften för 2010 betalades in. Tack !

Staffan Knös
Vice ordf.

Släktforskningens dag och årsmöte 2010-03-20

Blekinge Släktforskarförening

KALLAR TILL ÅRSMÖTE

2010-03-20 kl 13.00

i Kallinge Folkets Hus

Ärenden enligt stadgarna.

I pausen

Möjlighet att köpa fika och
CD-skivor, litteratur mm
för släktforskningen

Efter pausen

Dokumentera – bevara – dela
med dig!

Hur presentera sin släktsaga som
film?

Information och presentation av
Alicia d´Ailly.

Mötet är ett samarrangemang mellan
Släktforskarföreningen och

Min släkt”saga” - Huset i Dragnäs

av Thorsten Samson

Det finns ett alldeles särskilt hus vid Dragnäsviken. Intill stranden där solen ofta lyser. I skydd för stormvindarna från havet. En idyll i Ronneby Vara, som denna del av Blekinges skärgård gärna kallas av den äldre befolkningen. Att Dragnäs en gång varit bebott av välbärgade saltsjöfiskare med familjer och tjänstefolk. Och som levde gott på havets guld, även om fisket var hårt och farofyllt. Det är nästan glömt.

Själv minns jag sommarloven hos mormor i Dragnäs och med åren en stigande längtan tillbaka, för att som vuxen ge den egna familjen möjlighet, att få vara där för sommarvila och släkträffar. Det handlar om ett hus som min morfar byggde till sin familj år 1911.

Huset i Dragnäs med mormor Elin Jönsdotter (1858-1934)

För att komma fram till hur det gick med den drömmen, är det bäst att berätta från början. Min morfar Manfred Svensson var från Hasslö i Blekinge, född 1865 i en fiskarsläkt där många barn gjorde stugorna trånga. Manfred blev tidigt fiskar-dräng hos Jöns Månsson i Dragnäs. Denne hade flera vrakbåtar men också en dotter som hette Elin född år 1858. Hon blev Manfreds hustru år 1886 och var min mormor. Snart växte det upp en familj med fyra döttrar och en son i ett parhus som kallades Tullstugan.

Till Amerika

Manfred hade oron i blodet. Han och några jämlika i Dragnäs ville se Amerika. Svenska Emigrantinstitutet i Växjö har forskat och hittat följande uppgifter i sammandrag: 1907-01-12 reser Manfred Svensson, Karl Edvard Månsson och Olof Henriksson från Dragnäs till Köpenhamn för vidare befordran med båt till Portland och därifrån till New York med skeppet Umbria från Liverpool. Men de kom snart hem igen till Dragnäs alla tre.

Nästa gång utvandrar Manfred ensam 1912-01-26. Besöket var även denna gång ganska kort. 1914-05-14 reser han

för tredje gången nu från Göteborg till New York med skeppet United States. Därefter lever han resten av sitt liv i Amerika.

Huset på andra sidan Dragnäsviken

Efter den första amerikaresan fortsatte familjelivet i Dragnäs. Den 23 januari 1911 köpte Manfred en tomt på ”andra sidan viken” och byggde ett hus, som han själv beskriver ”helt med egna händer.” Det var ett rejält hus för hela familjen som då bestod av 7 personer. Där bodde mormor länge ensam när morfar hade rest till Amerika. Efter skolgång i Guttamåla skola flyttade barnen ut. En av flickorna fick sedan en son som stannade hos mormor och även bodde där som vuxen. Han kom att spela en viss roll i den fortsatta skildringen om huset i Dragnäs.

Huset var alltid öppet för släkten som efterhand blivit ganska stor. Den träffades på somrarna. Och huset levde upp. Mormor hade fullt upp med att ta hand om det som fritidsfiskades. Hon bakade pannkakor av alla måsägg som släkten plockade ute bland kobbarna.

Bouppteckningen

Så till det oundvikliga. Mormor dog 1934-11-20. Jag var då 11 år gammal. Vid tiden för bouppteckningen efter mormor befann sig maken Manfred, som var huvudarvinge, kvar i Amerika. Någon efterforskning gjordes inte, och någon fullmakt att företräda honom vid bouppteckningen fanns inte. I stället utsågs två gode män, som ovetande morfar själv, skulle företräda honom. En något märklig åtgärd, kan man tycka. Resultatet av bouppteckningen blev emellertid godkänd och lagfaren år 1935.

Vid huset i Dragnäs 1934. Axel Henriksson. På axeln Thorsten Samsson.

Huset säljes

Två år senare såldes fastigheten för det taxeringsvärde som gällde vid bouppteckningen. Den nye ägaren upprättade senare ett testamente med förbehåll som inskränkte rätten att överlåta fastigheten i Dragnäs till annan ägare utom släkten. Därmed försvann möjligheten att återköpa morfars och morsors hus till vår släkt. Och släkträffarna i Dragnäs upphörde.

Fullmakt med förhinder

Historien kunde därmed vara slut. Men det finns ett eftermäle. Morfar skrev under åren i Amerika brev till en av sina döttrar. Han berättade om sitt liv "over there" men också sin önskan om vad som skulle hända med det hus i Dragnäs som han själv byggt "helt med egna händer". På konsulatet i Seattle, Washington skrevs och undertecknades av Manfred Svensson en fullmakt för en dotterson att föra hans talan vid förvaltning och besittning av huset. Den svenske vicekonsuln undertecknade sanningshalten av morfars villkor. Därefter sände konsulatet fullmakten i ett vanligt brev till dottersonen, men med fel adress i Sverige. Senare återsändes brevet öppnat i retur till avsändaren i Amerika. Fullmakten kom aldrig till användning. Manfred Svensson avled 1950-04-26. Han vilar nu på Calvary Cemetery, Seattle Washington.

Framtiden

Så kan fel hantering av juridiska handlingar förhindra att mänskliga drömmar uppfylles. Det är ej heller tillåtet att bygga nya hus vid Dragnäsviken. Samhället slumrar...

Släktforskningen

Upplevelsen som barn i Dragnäs var orsaken till mitt intresse, att få veta mer om min släkt. Sökandet gav uppgifter om att min mors släkt under 300 år levt i eller nära Dragnäs. Vid giftermål har boendet växlat mellan Dragnäs, Bökevik, Spjälkö, Stickelön och kringliggande öar. Under alla år med fisket som försörjning. Enligt bouppteckningarna har välståndet ökat med flera och större båtar, mera redskap och byggnader för salteri och rökeri.

Släktforskning - varför?

Nyfikenheten blev en självtändning för fortsatt släktforskning. VARFÖR, kan man besvara med flera skäl. Det blev ett sätt att lära känna sig själv med jämförelser av yttre och inre likheter med släkten, vanor, traditioner, yrke, utveckling, boende, livet förr och nu. Även samhällsutvecklingen kunde följas. Och därtill kom tankar om att med dessa erfarenheter kunna påverka både den personliga utvecklingen och samhällsutvecklingen.

Gemensamma intressen?

Samma tankar om nyttan med släktforskning, borde rimligen drabba flera forskare. De som koncentrerat sin verksamhet kring ett område som Dragnäs eller Ronneby Vara, finner alla olika saker. Hur dessa våra pusselbitar gemensamt kan förenas i ett mönster, finns exempel på i den CD som nyligen framstälts om livet i Höryda by.

Min mor Gunhild Samson f. Svensson
(1893-1984)

Upp till handling

De personer som arbetat med informationen om Höryda by är kunniga genealoger i Blekinge och kanske kan tillfrågas, om de vill ställa upp igen. Det borde även finnas pengar att söka till liknande samhällsprojekt. Materialet har vi som forskat. Intresserad av ett nytt projekt som omfattar Dragnäs med omnejd? Låt oss börja med samtal.

HÖR AV DIG!

Thorsten Samson
Djäknevägen 2
35234 Växjö
Tel. 0470-22786
E:post
samson.thorsten@telia.com

Kan du gissa var bilden är tagen i Blekinge?

Bilden på Släkt-Eken nr 101/09 framsida är tagen inne på strumpfabriken Pahne Textil AB:s tomt i Backaryd. Stenen sattes upp av Backaryds Samhällsförening den 10 juni 1954 i samband med kung Gustaf VI Adolf:s Eriksgata genom landet.

Om ni är intresserad av att läsa lite grann om besöket i Backaryd, kan ni låna eller fjärrlåna Backaryds-Ölgehults socknars hembygdsförenings årsbok 2008 på ert närmsta bibliotek. Tyvärr finns det ett fel i årsboken som jag hittat. Gustaf VI Adolf blev kung 1950, inte 1952 och sen har tryckfelsniss varit framme och kallar kungen för Gustaf IV Adolf...

I årsbokens artikel om Eriksgatan finns många intressanta foton. Som kuriosa kan jag också tillägga att Pahne Textil AB:s är kunglig hovleverantör.

AGO

Expedition på jakt efter milstolpar i Nättraby

av Sten Ekenberg

Fortsättning från föregående nummer.

Denna berättelse handlar om en jakt på milstolpar i Nättraby sommaren 2005. Förra gången ni läste om mina ”strapatser” höll jag på att under hållande regn krafsa med mina händer i jorden för att få kännning på en eventuell milstolpe. Nu låter jag berättelsen fortsätta:

Jag rev bort jorden allt mer frenetiskt och kände till min glädje en upphöjning i form av en halvcirkel. Detta kunde vara tvåans överdel. Jag kunde inte se vad fingrarna kände, men efter ytterligare några minuter kunde jag känna konturerna på en upphöjning som hade formen av en tvåa med rak (vågrät) bas. Oj, vad roligt! Jag hade alltså verkligen hittat milstolpen och den fanns på plats, fast den låg nere bland stenar och jord. När jag lugnat ner mej lade jag tillbaka jorden och grästorvorna för att milstolpen inte skulle bli utsatt för någon otillåten åverkan.

Därefter ville jag få en beskrivning var milstolpen fanns på kartan och i verkligheten. Med hjälp av min stora träkäpp och ett A4-papper mätte jag upp avståndet från en närbelägen gatlykta till milstolpen. Avståndet blev ungefär 16 meter. Gatlyktan ligger på västra sidan av en liten gångväg som leder fram till Vattenvägen inne i villaområdet. Gatlyktan ligger öster om milstolpen. Öster om gångvägen ligger fyra hus på rad söder om Silletorpsvägen. Mittemot milstolpen in i en trädgård ligger ett litet grönt uthus (kanske en Friggebod).

Regnet öste ner och klockan var över två och jag kände mej hungrig. Jag tog min käpp och gick vägen fram österut. Vid Silletorpsån gick jag in i skogen för att få lite skydd medan jag åt min medhavda mat. Stärkt till kropp (av maten) och själ (av fyndet) gick jag vidare mot hållplats Silleboda. På vägen dit gjorde jag rännor med stövlarna för att de stora mängder vatten som samlats på vägen och trottoaren skulle kunna rinna ner i närbelägna diken. Det var intressant att se hur man med lite enkel kraft kunde få vattnet att rinna bort. Det var tur att jag hade stövlar, annars hade jag varit genomsur om fötterna för längesen.

Milstolpen på Ryttmliden

Jag kom i lagom tid till bussen, som förde mej till nästa hållplats, som heter Skärva. Strax väster om hållplatsen kommer vägen (vet inte vad den heter) från Boråkra skola ut på Gamla Landsvägen. Innan gatstensbeläggningen på 1930-talet fortsatte vägen-som-jag-inte-vet-vad-den-heter över Gamla Landsvägen (som inte fanns där då) och gick i en halvcirkel söderut och kom fram där Skärva by ligger idag.

På denna gamla väg som går i en halvcirkel fortsatte jag mina undersökningar i hållande regn. Vägen var fläckvis bevuxen med högt gräs och hade stenmurar på bägge sidor (längre fram var det i alla fall på bägge sidor). Med den stora trä-

käppen slog jag mot det höga gräset framför mej så att jag inte skulle få allt det blöta på byxorna. Det var på denna gamla väg som jag hoppades att kunna finna milstolpeplatsen på Ryttmliden. Efter 30-40 m delade vägen sej och en nyare väg gick rakt söderut. Jag följde den vägen tills den upphörde i naturen. Där fanns inga stenmurar. Tillbaks till den gamla vägen som har stenmurar på bägge sidor. Vägen är nu nästan helt igenvuxen med träd och buskar och på flera ställen ligger omkullblåsta träd. Efter ungefär 20 m såg jag en stensamling som låg i form av en fyrkant och skulle kunna vara den plats jag sökte.

I närheten på vägen låg en mycket stor asp omkullblåst med en stor rotvälta som avslöjade en avskrädeshöj med bl.a. gamla kakelugnsplattor, vilka av stämplar att döma hade tillverkats i Karlskrona. Mycket sly, ihållande regn, svårigheter att få fram fotokopiorna och jämföra med nuet, samtidigt som jag skulle hålla i paraplyet, gjorde att jag lade platsen på minnet och fortsatte min vandring allt medan jag letade efter någon annan stenhög som skulle kunna vara platsen för milstolpen. Hela tiden såg jag rester av stenmurar och hela sådana som visade var vägen gått fram.

Efter en 100-150 m korsade jag Gamla Landsvägen och hade Skärva by på norra sidan. Den gamla vägen fortsatte in bland husen och jag följde efter. Något som liknade ett milstolpefundament såg jag dock inte. Det verkade som några hus låg där vägen hade fortsatt. Jag gick förbi ett antal hus och kom åter på den gamla vägen, som går neråt mot Nättraby. Uppe på plåtån vid Skärva by var det svårt att se exakt hur den gamla vägen hade gått, dels på grund av de nya husen och dels på grund av att den gamla karta (kopia) jag hade med mej inte var tillräckligt tydlig. Jag ställde mej under ett träd och tittade på kartor (gamla och nya) och kom fram till att milstolpemarkeringen på den gamla kartan gjorde att platsen för milstolpen i verkligheten måste ligga närmre vägen-som-jag-inte-vet-vad-den-heter än vad jag trott när jag startade min expedition. Alltså skulle det stenröse som jag först trodde vara rätt antagligen vara vad jag söker.

Jag gick tillbaks via Gamla Landsvägen (den är inte så besvärlig) och gick till mitt första ”fynd”. Nu regnade det inte så kraftigt så jag började att röja bort en massa sly och omkullfallna buskar och träd som störde ”utsikten”. Jag tog fram fotokopiorna och jämförde. Vad jag såg fick mej att tro att jag med 99 % säkerhet hade hittat platsen för milstolpen på Ryttmliden. Själva milstolpen som 1955 låg på marken såg jag inte. Klockan var nästan fem och jag började bli trött och var redan ordenligt blöt så jag gick till busshållplatsen och tog nästa buss hem. Då började solen att titta fram!

En spännande dag för den som finner nöje i att leta efter milstolpar i ur och skur!!

Några dagar senare var jag åter på Blekinge Museum och fick tag på nyare kartor, där bl.a. milstolpen i Rosenholm var utsatt, men antagligen lite felmarkerad.

2005-09-07 Sten Ekenberg

Vad hände sedan

Efter min framgångrika expedition kunde jag naturligtvis inte låta bli att berätta om vad jag varit med om för flera olika personer och uppgifterna spred sig tydligen även till Länsstyrelsen. I början av våren 2009 fick jag nämligen en förfrågan från Länsstyrelsen om jag kunde följa med och visa var jag hade hittat milstolpen. Självklart kunde och ville jag det.

Tre män kom och hämtade mej och vi for först till Rosenholm och jag visade var milstolpen borde finnas under jord. Två av männen började gräva och vi kunde konstatera att stolpen fortfarande fanns kvar. De skulle återkomma senare för att gräva upp hela milstolpen och ta hand om den och konservera den. Jag tyckte att det skulle vara fel att sätta tillbaka stolpen på denna plats eftersom den då skulle vara mycket oskyddad. Vägrenen är bara ungefär en halv meter bred och sedan kommer åkern nästan två meter nedanför. Därför föreslog jag att stolpen borde placeras där den hade stått från 1794 till 1870-talet. Då flyttades nämligen milstolpen till den då nyanlagda vägen där vi fann den idag. Den gamla platsen är vid korsningen av Via Regia som går upp mot Västeråkra och vägen mellan Allatorp och Stora Boråkra. Där skulle stolpen kunna stå mycket mera skyddad för framtiden.

Vi tittade på var milstolpen hade stått tidigare och jag förstod att även de tre männen tyckte att det var ett bra förslag, men hösten 2009 är milstolpen ännu inte utflyttad.

Sedan for vi till platsen för milstolpen på Ryttaariden. Vi hittade ingen milstolpe, men männen nämnde något om att söka med metalldetektor. Milstolpen hade ju legat på marken invid fundamentet på ett foto från 1955. Jag har inte varit i kontakt med Länsstyrelsen för att få veta om de sökt med metalldetektor och funnit något spår. Men fundamentet borde ju restaureras och eventuellt förses med en skylt som talar om att det är en fornlämning.

Några ord om hur halvmilstolpen (1/2) ser ut. Stolpen består av en plan häll av gjutjärn. På hällen ser man siffran 1 och därunder ett vägrätt streck och under strecket ser man siffran 2. Hällen är ungefär en meter hög och en halv meter bred vid basen och 30 cm upptill och avslutas med en spets som en gavel på ett hus. Den som är intresserad kan titta på den kvartsmilstolpe (1/4) som finns söder om E22:an väster om Skillinge i Nättraby.

Boktipset

Nedanstående böcker har kommit till min vetskap. Tänk på att dessa nya och gamla böcker inte kan köpas via Blekinge Släktforskarföreningen, utan du får kontakta eventuell hembygdsföreningen eller författare. Om du kan köpa via BSF så anges det. Sen har du den fina möjligheten att låna, fjärrlåna böckerna på ditt närmsta bibliotek, en bra tillgång för oss släktforskare. Då jag själv har mina rötter mestadels i mellersta och östra Blekinge så har jag ingen vetskap om vad som kommer ut i den västra delen, så vänligen meddela mig om dessa böcker, häften. Skriv till annikagylling@otfors.st

Nya böcker

- Det svunna Rödeby, del 6. Handlar om hemmanen Bubbetorp, Inglatorp och Sofiedal
- Minnesbilder från Rödebys skolor
Båda utgivna av Rödeby Hembygdsförening
- Widh lifwsens straff!, en roman från 1600-talets Blekinge av Curt Johansson, Karlshamn
- Årsbok 2009, utgiven av Backaryds-Öljehults socknars Hembygdsförening

Gamla böcker

- Ronnebys byggnadshistoria under 1700- och början av 1800-talet, av Sigurd Erixon och Sven T. Kjellberg, utgiven 1918
- Gods & Gårdar i Blekinge, band I och II, utgiven 2000
- Bräkne-Hoby, en blekingsk socken, utgiven 1964 av Folke Wirén

Hjortsberga kyrkobok 1721 - 1794

Du har nu möjlighet att köpa detta material på CD, den kostar 150 kr + porto, kontakta Annika Gylling Otfors på e-post annika.otfors@ronneby.se

Herrens vägar äro outgrundliga – Bibel kom tillbaka till Blekinge efter decennier

I slutet av oktober förra året kom ett mejl till Blekinge släktforskarförening, rubricerat ”Johannesberg”. Inom styrelsen i BSF har vi delat upp länet mellan oss när det gäller förfrågningar. Om frågorna handlar om östra Blekinge har det fallit på undertecknad och Sten Ekenbergs lott att försöka hjälpa till.

Vid första genomläsandet förstod vi inte riktigt vad det var skribenten ville, men efter att ha tagit kontakt med honom, Lars-Göran Öhman från Norrtälje, visade det sig att han ville bli av med en del fotografier samt en familjebibel som han haft i sin ägo i över 30 år.

Om inte vi ville ha dem så skulle nästa anhalt bli soptunnan, enligt Lars-Göran. STOPP och belägg svarade jag raskt i ett vändande mejl, givetvis var vi intresserade i BSF. Men varför ville inte Lars-Göran ha kvar det själv?

Svaret blev att detta en gång tillhört maken till en av Lars-Görans mostrar och att han varken känner eller är släkt med dem det handlar om. Han vill tro att det alldeles säkert finns någon som tycker att dessa saker är värdefulla men att han inte kunnat träffa på dem.

Allt är ju bättre än soptunnan, så Lars-Göran skickade ett stort paket till mig. Innehållet visades sig vara en stor familjebibel tryckt 1877, där det mycket noga står uppgifter om familjemedlemmar. I paketet fanns även två gamla album innehållande närmare 100 fotografier.

Efter en första genomgång inser både jag och Sten att det är en riktig skatt vi har fått som gåva. Vi kan konstatera att det mest handlar om en familj som, under närmare ett halvt sekel, bodde på Johannesbergs gård i Rödeby församling: godsägaren Carl August Lagergren (1829-1900) och hans hustru Marianne von Matérn (1826-1907) samt deras barn.

Familjen vilar på Rödeby kyrkogård och nu ska jag och Sten göra vårt yttersta för att förvalta denna gåva på bästa sätt och försöka uppfylla de önskningar som står präntat på Bibelns pärmar. (Se första sidan. reds. anm.)

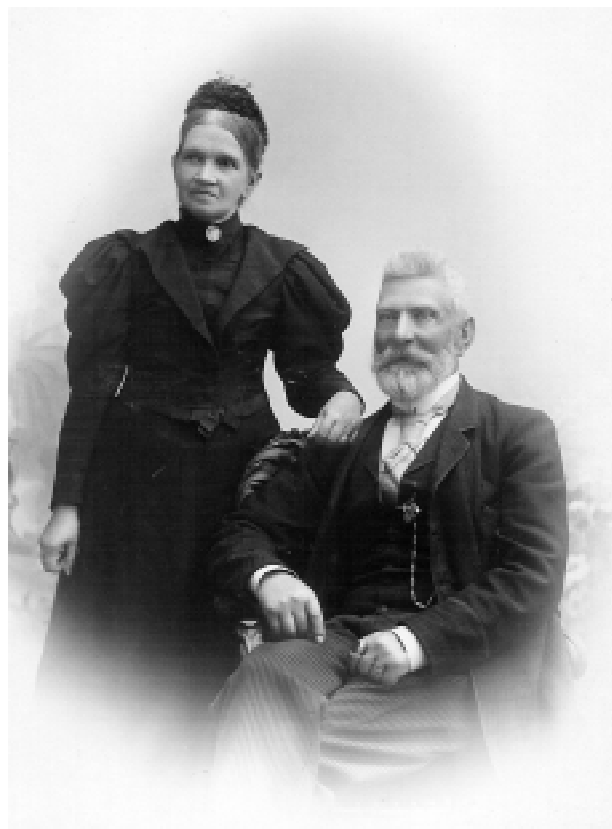

Foto på paret tagit av fotograf A. H. Ahlfors i Karlskrona.

Tack Lars-Göran för att du skrev mejlet till Blekinge släktforskarförening i oktober 2009 och därmed säkrade minnet av en Rödebyfamilj som annars för alltid försvunnit.

Innan vi påbörjar det digra arbetet med att reda ut vilka personer som är på fotona o.dyl, är vi givetvis nyfikna på om någon av våra läsare har hört talas om eller vet något om denna familj. I så fall, vänligen kontakta undertecknade.

Katarina Möller

0455-821 47 [bostad]

0455-30 35 55 [arbete]

katarina.moller@karlskrona.se

Sten Ekenberg

0455-188 06 [bostad]

0455-73 78 26 [arbete]

sten.ekenberg@ltblekinge.se

Höstmöte en fantastisk resa i tiden!

Höstmötet som var på biblioteket i Karlskrona blev en spännande resa i tiden under ledning av Leifh Stenholm. Leifhs föredrag under temat ”Berättelsen om Blekinge – gränser i ett gränsland” är som alltid spännande och fascinerande. Ett föredrag som trollband publiken men också skapade diskussioner.

Vi hade också möjligheten att Leifhs bok till reducerat pris. Inledningsvis berättade Leifh om projektet ”Entreprenörskap och Kulturarv” som han drar igång nu som projektledare på

länsstyrelsen. Detta kan innebära att skriva en bok om en by eller att driva fåravel i kulturlandskapet. Här har föreningen, liksom alla andra, möjlighet att få hjälp och bidrag med sina projekt som kan gå in under denna rubriken. I övrigt hade vi inga formella mötespunkter, även om vi lämnade ordet fritt för ”Övriga frågor”, men vi avnjöt gott fika i pausen mellan Leifs föredrag.

Staffan.

Glädjen med Bouppteckningsingresser

av Björn-Åke Petersson

Bouppteckningsingresser och inflyttningsattester tillhör släktforskningens guldgruva. Inflyttningsattesterna för Östra härad har jag redan registrerat, över 30000 poster.

Men denna gång skall jag berätta om glädjen med bouppteckningsingresser. Håller just nu på att skriva av bouppteckningsingresserna för Medelstad härad 1812 och vid hösttinget nr 22 finns en intressant Bouppteckning efter avlidne torparen Carl Carlsson och hans hustru Kerstin Andersdotter i Dunkamåla, Fridlevstad som båda avlidit i december månad 1811 utan barn tillsammans.

Å mannens sida redovisas tjänstgörande båtsmannen Ola Ståle i Figgamåla samt torparen Nils Jonsson i Loppetorp. Den förre uppvisade ett skänkebrev underskrivet i vittnens närvaro av dess morbröder Jonas Carlsson i Mästaremåla och Jöns Carlsson i Ekeboryd, Långasjö socken. Parallellt med bouppteckningsingresserna försöker jag göra en släktutredning i Tving där denne Nils Jonsson och hans hustru Maria Carlsdotter varit ett irriterande blankt fält.

Här kunde jag hoppas på en uppslagsända. Jag visse att Nils Jonsson och Maria Carlsdotter kom från Fridlevstads socken 1805, men den som forskat i Fridlevstad vet att husförhørs-längderna kunde varit bättre. De är ett-års längder och innehåller lite information.

Jöns Carlsson i Ekeboryd borde gå att indentifiera. På AD-online hade jag läst Ekeboryd genom de Ortsregister som Landsarkivet i Vadstena låtit göra. Mycket riktigt här fanns Jöns Carlsson f. 17670515. I PLF:s databas som har en del material, från det Kronobergska Långasjö, nu i Kalmar län, hittade jag ingen Jöns på detta datum med genom att bara se vilka

Jöns som var födda i Långasjö 1767 fick jag napp. Det hade blivit fel på två dagar. 17670513 föddes i Ekeboryd en son Jöns, son till Carl Carlsson och Elin Nilsson. I Tving husförhørs-längder har Nils Jonsson varit född 1776 i Älmeboda och hans hustru Elin Carlsdotter 1778 i Vissefjärda. Eftersom jag skriver detta medan forskningen pågår, får vi se om jag får ihop det. Vid genomgång av Carl Carlsson och Elin Nilssons 10 barn finns ingen Maria men de har en son Karl f. 17540921 är det Marias fader? Här hade jag förväxlat Elin och en Maria. Sådant får man också vara med om i släktforskningen. Jag har nu hittat min Elin som yngsta barn till Carl Carlsson och Elin Nilsson.

På AD-online finns numera även Bouppteckningarna från Småland och Öland fram till och med sekelskiftet 1900. Här hittade jag bouppteckning efter Carl Carlsson som avlidit den 6 november 1794 (Konga härad FII:10 sid 65) Han efterlämnade änkan Elin Nilsson och 8 barn sönerna Carl, Jöns och Jon samt dottern Stina Carlsdotter gift med båtsmannen Gumme Beckström i Stubbetorp, Lösen samt omyndiga Märta 42 år, Kerstin 30 år, Elin 18 år samt sonsonen Petter Nilsson i Hult 6 år gammal, tydligen son till Nils Carlsson. Tyvärr finns det inga ortsangivelser när sönerna undertecknade bouppteckningen.

Gumme Karlsson Bäckström, båtsman för Stubbetorp 16 i Lösens socken, vigdes i Lösen 17841217 med Carl Carlssons och Elin Nilssons dotter Stina f. 17570916 i Ekeboryd, Långasjö. Det fanns även en dotter Kerstin men hon står som ogift i faderns bouppteckning 1794. Det finns en guldgruva i småländska bouppteckningar även för blekingar. Jag skall genast skicka över uppgifterna till båtsmansregistret.

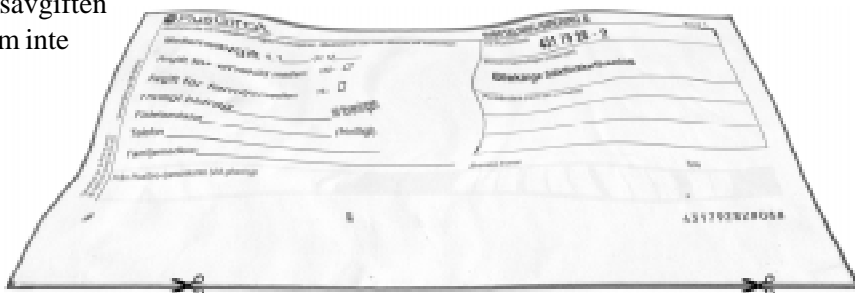
Medlemsavgift 2010

Ja så har vi ett nytt år, tänk vad tiden går, därmed dags för ny medlemsavgift.

Vi uppmanar alla medlemmar att sätta in medlemsavgiften för 2010 på föreningens plusgiro 431 79 28-2, glöm inte att ange namn och, om du har, e-post adress.

Medlemsavgiften är 150 kr, och för ytterligare familjemedlem 75 kr.

Medlemsavgiften för 2010 ska vara betald senast den 31 mars.

Varifrån kom Kerstin Nilsdotter?

av Christian Andersson

Kerstin Nilsdotter var hustru till båtsman Börje Persson Bröms\Walberg i Konungshamn i Torhamns socken. Det hela började med en läshjälpsfråga i ett forum. Den som frågade ville ha hjälp med att tyda vad som stod antecknat om Kerstin i dödboken när hon avled 1773, 52 år gammal. Hon borde alltså vara född omkring 1721. Men var?

Efter mycket pusslande med dopvittnen och namngivning kom vi fram till att Kerstin måste ha haft två bröder som var båtsmän Per Nilsson Ståbi och Mårten Nilsson Dalkarl.

Den gemensamma nämnanen, det vill säga den som med största sannolikhet var Kerstins far, visade sig var båtsman Nils Larsson Fors, båtsman för Trolleboda i Kristianopels socken men bosatt i Svanhalla i Torhamns socken. Kerstin föddes 1719-12-04 i Svanhalla. Det finns ingen moder angiven i födelseboken, men 1716 gifte sig Nils Fors med Kerstin Henriksdotter. Hon bör av allt att döma varit Kerstins mor.

När vi kommit så här långt fick vi reda på att det finns en uppgift på Disbyt att vår Kerstin skulle vara född 1721 och att fadern skulle heta Nils Brandt. Den enda Kerstin Nilsdotter som föddes i Torhamn 1721 var dotter till båtsman Nils Jonsson Broms. Hon föddes på Långören 20 november 1721 och dog 2 mars 1722 knappt tre månader gammal!

Det visade sig att uppgiftslämnaren hittat Kerstins födelse-datum i Blekinge Båtsmansregister(!). Och sedan utan att tveka gått direkt till födelseboken men inte lyckats tyda båtsmansnamnet rätt. När jag frågade henne fick jag motfrågan hur jag kunde vara så tvärsäker, det fanns minsann en annan forskare på Disbyt som har uppgett att Kerstin kom från Kungshamn i Göteborg och Bohus län. Men det enda jag är tvärsäker på är att vår Kerstin inte är identisk med den Kerstin som föddes på Långören 1721.

Hur förväxlingen mellan Konungshamn i Torhamns socken och Kungshamn i Göteborg och Bohus län har gått till vet jag inte. Forskaren är avliden men han kan knappast ha varit så fel ute. Jag tror att felet helt enkelt har uppstått vid Disbyts överföring av uppgifter till sin stora databas.

Det är mycket riskabelt att förlita sig på alla andrahands-uppgifter som sprids på internet som ringar på vattnet. Disbyt är inget undantag, tvärtom. Där premierar man kvantitet och negligerar kvalitet. Som medlem har man den stora förmånen att få ta del av andras uppgifter och slipper få sina egna uppgifter granskade av utomstående.

Så ta inga genvägar i din forskning, de blir lätt till villovägar. Ta det varligt och forska ut en generation i sänder.

Vigselregister för Blekinge 1888-1938

Styrelsen har nu beslutat att ge ut ett vigselregister för Blekinge för tiden 1888-1938. Målet är att ge ut detta register i form av CD-skivor, en för

respektive härad. Projektet har börjat med Östra Häradet, som innehåller flera tunga församlingar.

Detta är inte tänkt att vara en komplett avskrift, utan ett sökbart register till hjälp för fortsatt släktforskning. Detta är en mäktig uppgift, så vi behöver hjälp från aktiva medlemmar. Vill du vara med?

Hör av dig till Björn-Åke Petersson, som är samordnare för projektet, på hans e-post adress: peterssonkallinge@yahoo.se. Han har mall och anvisning för hur arbetet skall gå till.

Staffan

Riksarkivet och landsarkiven blir en myndighet

Den 1 januari 2010 går Riksarkivet och landsarkiven samman till en myndighet under namnet Riksarkivet. Regeringen beslöt den 24 september 2009 att ge Riksarkivet och respektive landsarkiv i uppdrag att förbereda sammanslagningen.

Ett av skälen bakom beslutet är förändringen i myndighetsstrukturen över hela landet, som också påverkar den arbetsfördelning som historiskt finns mellan Riksarkivet och landsarkiven, där Riksarkivet hanterar de centrala statliga myndigheternas arkiv och landsarkiven de regionala och lokala. Eftersom allt fler regionala och lokala myndigheter försvinner, innebär det i dag att ansvarsfördelningen förändrats i stor omfattning.

Regeringen förutsätter också att sammanslagningen av Riksarkivet och landsarkiven leder till effektiviseringar och ökad samordning som i sin tur leder till minskade anslag med fem miljoner kronor 2011 och ytterligare 5 miljoner kronor 2012.

Uppdraget ska slutredovisas den 31 december 2009.

Uppgift från <http://www.riksarkivet.se> söndagen den 20 december 2009

AGO

Min släkt"saga" - När tur stavas Blekinge!

av Svend Brettschneider, Danmark

Det var i början av september 2009 att jag gick i gång med den svenska sidan av min släktforskning. Det enda jag visste var att min farmor, Sevia Charlotta Hultgren - som dog innan jag blev kom till världen - var född i Sverige. Och tyvärr hade jag inga foton av henne eller något som helst annat om henne.

Första steget var att jag tog kontakt till Svenska Riksarkivet, och det tog inte lång tid innan jag fick svar med information om att hon var född 14 januari, 1871 i Sillhövda, Blekinge.

Detta gav mig naturligt nog ännu mer lust att komma vidare, och via husförhörslängder och kyrkoböcker på Internet fann jag fram till att Sevia och hennes familj bodde först i Åbyholm och senare i Buskahult.

Så långt, så bra – men jag kände på mig att jag måste vidare med detta.

För själv att få se var och vad Buskahult var, åkte jag i slutet på oktober till Buskahult och fick sett trakten där min farmor hade sina unga år. På denna resa beslutade jag också att besöka Stadsbiblioteket i Karlskrona för att se om jag kunde hitta några bilder från tiden när farmor bodde i Buskahult. Bilder fanns det inga av, men jag hade den stora tur att bli introducerad till Katarina Möller som arbetar på biblioteket där, och då Katarina också är mycket aktiv i Blekinge Släktforskarförening blev detta absolut min källa till ännu bättre upplysning och upplevelser!!! F.eks. hade jag utan tur försökt att hitta när min farmor flyttade till Danmark. Denna fråga besvarade Katarina mycket fort och effektivt - det var den 4 maj 1892 att farmor i en ålder av 21 år emigrerade till Köpenhamn. Och samtidigt hade Katarina via Emibas tagit reda på att även två av hennes bröder Gustav Gottfrid och Jonne Albert också hade rest till Danmark

Internet kontakten till Katarina fortsätter och som den mycket effektiva och hjälpsamma människan hon är, dröjde det inte länge innan jag fick ännu fler upplysningar om mina svenska anor. Bl.a. hade Katarina Möller funnit fram till en 88-årig man – Bertil Svensson som är född i Buskahult – och Bertil ville gärna visa oss var nånstans i Buskahult att min farmor växte upp. Det var så att min farmors far – Karl Petter Petersson Hultgren (1848–1905)ähr. var den sista båtsmannen för Buskahult, Fridlevstad socken. Båtsman n:o 141 Hultgren.

Jamen, vad gör man då annat än att åka till Blekinge och Buskahult igen! Vi möttes alla vid Sillhövda kyrka den 21 november 2009. Vi var Bertil Svensson, hans son Sven-Olof Bertilsson, Katarina Möller, Thomas Johansson – samt Benny Rähr och jag Svend Brettschneider från Danmark. Bertil Svensson är en helt unik berättare och från kyrkan åkte vi vidare till Buskahult och Nätaholm var båtsmanstorpet stod.

"-Det var på precis den här platsen som båtsmanstorpet Nätaholm stod, säger Bertil Svensson". Fr.v. Sven-Olof Bertilsson, Bertil Svensson, Svend Brettschneider, Katarina Möller. Foto: Benny Rähr.

Bara det att kunna stå på denna för mig historiska plats, gav mig en mycket klar känsla av att kunna identifiera mig med min farmor och hennes familj. Farmor Sevia hade 6 syskon så det har varit trångt i båtsmanstorpet, som väl var en ca. 8 x 4 meter stort.

Denna sökning tillbaka i släkten och mina besök i Blekinge kommer att fortsätta – än så länge är jag tillbaka till 1770 – och jag är Katarina Möller mycket tacksam för all den hjälp jag har fått!!! Nästa steg blir besök på Marinmuseet i Karlskrona och på Blekinge Museum samt naturligtvis besök i Buskahult – på våren 2010!

Program för DIS-Syd våren 2010 i Blekinge.

Dom trevliga Disgen - träffarna fortsätter i ABF:s lokaler på Kungsgatan 2 i Ronneby.

Träffarna syftar till att ge såväl nybörjare som mer erfarna en fördjupad kunskap om släktforskningsprogrammet Disgen. Teman för träffarna bestäms senare efter önskemål av deltagarna. Vi träffas på följande lördagar:

2010-02-13 mellan 10.00-14.00

2010-03-27 mellan 10.00-14.00

2010-04-24 mellan 10.00-14.00

2010-05-15 mellan 10.00-14.00

Kontaktperson är Bo Lundgren, bo@dis-syd.se
Ingen anmälan behövs, fika till självkostnad

Blasius König – borgmästaren

Recension av Ylva Silverbern

Juletid är bokläsartid och för min del var det bl.a. Kjell Ödmans drygt 200-sidiga genomgång av borgmästaren Blasius Königs liv och leverne som väntade i boktraven.

Som släktforskare med viss erfarenhet av att rota i 1600-talet, blir man mycket imponerad av det enorma arbete som Kjell Ödman har lagt ner på att spåra upp och tolka alla de brev, skrivelser, protokoll och andra arkivhandlingar där Blasius König figurerar. Den fylliga redovisningen av detta källmaterial är intressant, inte bara ur ett Blasiusperspektiv, utan ger också en detaljerad bild av hur den administrativa styrningen rent konkret kunde se ut under den tämligen förvirrade period när Blekinge förvandlades från en dansk avkrok till ett av Sveriges viktigaste militärstrategiska områden.

Kjell Ödmans ambition att ge en samlad och nyanserad bild av den mäktige och hetlevrade Blasius König uppfylls med råge. Som Ödman påpekar, har nog den tidigare bilden av Blasius som snapphanepågående och hårdför skattefogde, varit alltför ensidig. Det som bilden nu framför allt kompletteras med, är Blasius som en effektiv verkställare av alla de praktiska åtgärder, som var nödvändiga bl.a. för att förverkliga de kungliga intentionerna avseende Karlskronas status. Blasius König var helt enkelt en fixare av stora mått och detta i ett samhälle där det var brist på i princip allting; till exempel förnödenheter, kommunikationer och lojalitet mot överheten. Att Blasius misstänktes för oegentligheter i samband med skatteuppbörden och hade enorma skulder till staten, som han trots generös nedskrivning ändå aldrig betalade tillbaka, redovisas också i boken. Men till detta allvarliga brott förhåller sig Ödman förvånansvärt överseende och man får nästan intryck av att det är lite synd om Blasius för att landshövding Siöblad agerade så kraftfullt i denna fråga. Naturligtvis är det omöjligt att få klarhet om dessa eventuella brott, men allmogens samstämmiga utsagor om Blasius ofta brutala maktutövning i samband med skatteindrivning, väcker ju onekligen frågor om var alla de indrivna skatterna egentligen tog vägen.

Eftersom mycket av bokens sakinnehåll bygger på tidigare ej redovisat eller tolkat källmaterial, är det inte möjligt för mig att bedöma eller verifiera detsamma. Det är dessutom ett mycket stort material, vilket kanske är orsaken till att referaten av innehållet ibland haltar rent språkligt bl.a. med obefogade tempusväxlingar. Tvära kast mellan refererande metod och direktåtergivning av ursprungstexten förekommer också. Kanske är detta ett försök att skapa spänning och närvaro i framställningen, men greppet känns något tveksamt. Boken hade också vunnit på ytterligare en korrekturläsning. På en punkt förekommer ett rent sakfel och det gäller Blasius Königs hustru Öllegårds släkt. I kapitlet *Öllegårds familj* finns bilder på den dopfont som Öllegårds föräldrar, prästen Mats Jörgensen Kock och hans hustru Karin von der Wetering, skänkte till Hällaryds kyrka 1649. Bilderna föreställer släktvapnen för familjerna Kock och von der Wetering. Felet består i att släk-

ten Kocks vapen sägs vara det von der Weteringska och tvärtom, trots att personernas initialer finns med på bilden. Detta skulle kunna förklaras av att man skrivit fel på angivelsen ”ovan” och ”nedan”, men felet upprepas när det explicit sägs att von der Weterings vapen är en dödskalle med två korslagda benknotor, vilket alltså är det Kockska vapnet. Von der Weterings vapen innehåller 13 fallande vattendroppar över tre blommor.

Upplägget av boken, där den löpande texten kompletteras av faktaavsnitt och personupplysningar i de breda marginalerna, är tilltalande och överskådligt. Av någon anledning bryter Ödman ibland detta mönster, möjligen för att kompletteringarna varit så omfångsrika, och placerar dem på den löpande textens plats, markerade med färgtoningar, vilket ger ett lite splittrat intryck. Illustrationerna är väl valda och informativa. Som kartfantast uppskattar jag de kraftigt förstörade detaljerna ur Peter Geddas karta och Lindeblads vackra stadsplaner över Karlskrona. Karl Petermanns mustiga tolkningar av några av de mera dramatiska episoderna är ett stort plus och bidrar ytterligare till att levandegöra huvudpersonen Blasius.

Sammanfattningsvis en läsvärd och färgstark bok, som ger mycket ”kött på benen” när det gäller vardagsverkligheten för den styrande klassen under 1600-talets andra halva. Diskussionen och hypotesen om Blasius Königs anor är intressant och resonemanget känns trovärdigt även om inga otvetydiga belägg finns att tillgå. Det är bara att beklaga Kjell Ödmans hastiga bortgång strax efter bokens utgivning. Han skulle definitivt ha kunnat ge oss fler intressanta porträtt ur Blekinges historia.

Hur kommer det att påverka oss?

I och med att kyrkan skilts från staten, skall inte folkbokföringen ske i en församling inom Svenska Kyrkan, utan i en kommun. En ny indelning, distrikt, ska införas och distrikten skall utgå från församlingsindelningen som var 1999/2000. Distriktens namn och exakta gränser, skall utredas särskilt. Detta förslår Folkbokföringsutredningen (SOU 2009:75) som nu lämnat sitt slutbetänkande till statssekreteraren. Staten söker en stabil indelning för folkbokföringen och det kan man ju inte säga att församlingsindelningen är, för sedan år 2000 har församlingarnas antal minskat från 2500 till 1800 st. En indelning som idag helt bestäms Svenska Kyrkan.

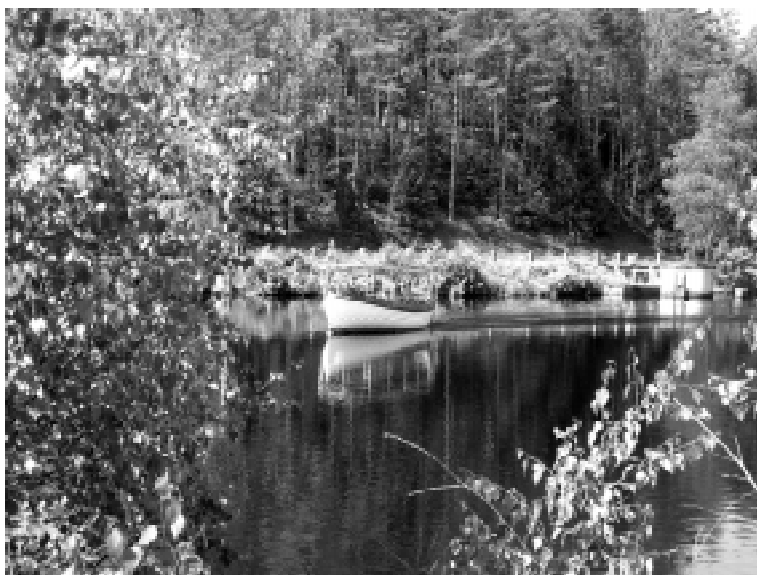
En annan förändring som kan komma att beröra oss är att från och med 1 januari 2010 så går Landsarkiven och Riksarkivet samman i en myndighet som kommer att kallas Riksarkivet. Den framtida ansvarsfördelningen mellan Riksarkivet och Landsarkiven kommer därmed att troligen förändras, jämfört med dagen ansvarsfördelning. Samtidigt med detta kommer informationen att nästa höst sätter man spaden i jorden vid Arkiv Syd för att bygga ut det så att man kan flytta dit all verksamhet från Landsarkivets nuvarande lokaler på Arkivgatan Bygget kommer att stå färdigt ett år senare. Hoppas inte detta förändras nu i den nya organisationen!?

Staffan

Kan du gissa var bilden är tagen i Blekinge?

Här får ni en tankenöt att knäcka, var i Blekinge finns den här båten? Rätt svar kommer i nästa Släkt-Eken och en liten historia kring vattendraget. Har du någon bild som du skulle vilja ställa en fråga kring, skicka den till annikagylling@otfors.st så publicerar vi bild och fråga till nästa gång.

AGO

Utdrag ur Medelstad härads dombok den 9 februari 1698

samma dag inkom för rätten tvänne äkta personer som varandra vice versa hade citerat nämligen hustru Elin Larsdotter i Fundersmåla som klagar över sin äkta man, för det han ingen äktenskapskärlek emot henne visat allt sedan han trädde i äktenskap med henne, utan är så ren och fri för honom som hon kom ifrån sitt moderliv, begärandes att denna sak måtte bliva upptagen och examinerad, på det hon sin klagan uti högvördige konstoriet måtte få andra och anhålla det detta äktenskapsband dem emellan måtte bliva löst igenom skiljobrev, härefter hon sin lycka i världen sedan söka måtte, berättades härjämte att anno 1696 vid midsommarstiden trädde hon i äktenskap med Sven Nilsson och haft sänglag med honom till jultiden därefter, och som hon då förmärkte att det inte var bevänt med honom, utan de lågo tillsammans som tvänne kvinnfolk eller två manfolk, havandes han omsider sökt sängrum annorstädes, som på bänken, höslinderna och i loftet blev hon alltså därigenom försakad emot våren att gå ifrån honom hem till sina föräldrar, därest hon androg sin nöd, vilka straxt tillika med nämndemannen Gumme i Fundersmåla övertalte henne träda uti sitt äktenskap igen, det hon ock gjorde, men då hon återkom föregav och besvärade han sig att hon haver berövat honom sin mandom igenom trolldom och annor förgörning, påståendes hustru Elin det Sven Nilsson en så grov och vederstygglig beskyllning antingen skulle bevisa eller efter Lag plikta, förklarandes härjämte att hon icke kan veta eller känt det ringaste tecken märkt, om han tillförne haver varit annorlunda fatt än han nu är.

Sven Nilsson mötte som berättade, att hans hustru Elin Larsdotter har alltid med honom varit missförujd av förta begynnelsen sedan de var vigda, kunnandes egentligen därav sådant veta att hon bedit illa för sina föräldrar som samtyckt till detta äktenskapet havandes väl bjudit till att visa henne en sann äktenskapskärlek, men hon sig då klagat vara sjuk i foten och icke för smärta kunde ligga hos honom. En tid därefter bjöd han åter till, då sade hon sig bekommit sin månadsblödning, havandes alltid något att förebära och ursäkt sig med. Straxt därefter rymde hustru Elin från honom, som var 14 dagar borta, och när hon då kom igen, var hans mandom helt och hållet borta, så att han sedan den tid icke känt någon rörelse, begärandes sin hustrus förklaring, om hon vet vilken som gjort honom den skadan, att han nu för tiden är otjänligt till äktenskapet påståendes att hon nu måtte återbära det som ifrån boet är bortfört som gåvosilvret och annat som var dess kyrko och vardagskläder, att det måtte stå i behåll, in till dess de äro lagligen åtskillda-

Häruppå svarade hustru Elin, att hon hade väl orsak till att vara missförujd med en sådan man som hon aldrig såg någon blid min av, utan alltid avundsam och trumpen, och som förenämnde aldrig visat henne någon äktenskapskärlek, och tyckte sig väl hava nog fog att sucka över sina föräldrar som styrckt henne till att träda i äktenskap med denne otjänlige mannen, påståendes att han aldrig hade bjudit till att visa henne någon kärlek, varken enär hon varit frisk eller sjuk, så kunde hon så

mycket mindre honom förvägra icke en gång vetandes antingen han är karl eller kvinna och kunde vara lika mycket på ett sådant sätt, antingen hon var hos honom eller intet, sitt gåvosilver tillstår hon hava tagit och sina kläder som hon förde med sig i boet, av fruktan han skulle det för henne försätta, hon åter begär sina redopenningar som hennes föräldrar henne för bröllopskost gåvo 20 er smt, dem han betalt sin gäld med, boskap, sängkläder och annat husgeråd är ännu kvar hos honom, vilket hon igenbegärer då skillnaden skedd är.

Tillfrågades Sven Nilsson huru han kan bevisa tillförne varit kraftig och duglig till äktenskapet och om han aldrig någon kvinnsperson haver tillförne hävdat? Svarade fast han ännu aldrig någon kvinnsperson i sina dagar rört eller hävdat, kunandes icke heller med något vittne bevisa haft sin mandoms styrka, dock kan han intet annat berätta än han varit bekväm till äktenskapet och haft sin mandom intill förliden våras, då har han den förlorat, sedan har han ingen känsel eller styrka känt

Frågades varför icke Sven Nilsson ifrån midsommarstiden 1696 sin skyldighet emot sin äkta hustru efter den tro och loven som han infår Gud och predikoämbetet haver utfåst fullgjort? Svarandes att han fuller i begynnelsen var till mandom och krafter skicklig, men som hans hustru Elin alltid bad för sig, och förbrackte sig vara av sjukdom okraftig ville han inte får det han höll henne kär besvära eller göra henne emot, utan avbidade lägligare tider. Hustru Elin svarade, att han aldrig bjudit till, och då han sådant hade gjort skulle hon aldrig sådant förvägrat helst som hon hade givit sitt samtycke att taga honom till sin äkta man ehuru väl hon först då han anställde sin begäran och friade till henne icke ville hava honom, utan förta gången blev vedersakat, men igenom sina föräldrars och andra sina anhörigas inrådande gav hon äntligen därtill sitt samtycke varigenom hon är bliven bedragen och kommit uti utrop får en missförojd hustru som likvist aldrig kunnat sig fågnat av den välsingelse som Gud äktenskapet haver tillagt.

Frågandes om de sitt besvär andragit hos sin kyrkoherde och det ärevördiga prästerskapet på det de kunde därigenom till en Guds förening och kärlighet komma, svarade Elin att första gången hon gick ifrån sin man, blev hon inrådd straxt av sina föräldrar och nämndemannen Gumme i Fundersmåla, som förbemält är gå tillbaks till sin man. Andra gången gick hon till sin kyrkoherde ärevördige herr Hindrich Kock i Tving som uti kyrkan förmant dem till sänja och enighet, att hon skulle bliva hos sin man och icke av någon galenskap låta sig förleda utan betänka vad Gud och sitt Heliga ord haver förordnat. Frågades bägge parterna om de vilja träda med varandra tillsammans och avbida vad tiden kunde härvid giva, som fårmodligen torde torde ske och hända, då de varandra igenom Guds bistånd av att vara älskade. Hustru Elin svarade att hon icke kan giva sitt bifall, vidare att träda till sin man Sven Nilsson, helst som han nu av sitt eget samvete rörd, aldrig sin skyldighet emot henne bevisat dess fårutom utbragt att hon igenom trolldom och slika omannerliga konster sin mandom färdärvat, ty beder hon att detta ärendet måtte till den andliga

rätten bliva remitterat, men Sven Nilsson bad Elin vilja vara och förbliva hans hustru och förmodade sig igenom goda medel och medicorum till hjälp kunna förbättras och åter vinna sina fårlorade krafter, älkandes henne så mycket högre som han intet annat vet, som tillförne förklarar är, än det som redeligt och gott vara kan.

Beslut

Utav de här vid Tingsrätten å bägge sidor anbragta skäl att Elin Larsdotter i Fundersmåla sig besvärat över sin äkta man Sven Nilsson i Bråstorp, bägge uti Tvings socken hemma, icke skolat efter sin äktenskapsplikt uti 1711 år rört eller som en äkta man anstår hanterat och älskat, utan är ännu så fri för honom som hon drogs av sitt moderliv, vilket allt dess man Sven Nilsson under särdeles och vissa villkor som uti rannsakingen anbragte vidgår, förbärandes av sjukdom och andra kvinnfolksbräckligheter hava velat henne förskont, Ty vill Tingsrätten parterna vara remiierat till Lund där att avbida dom och resolution, vad skillnaden och äktenskapsaken angår, skolandes därefter Tingsrätten sluta de saker som kunna härröra av den tvisten Sven Nilsson klagat att hans hustru egendomen ifrån huset haver bortfört.

Bengt-Åke Petersson

Mikrokortens tid är inte förbi

För ett tag sedan hade jag kontakt med en forskare som behövde lite hjälp i Backaryd. Hon undrade över hur jag visste att Ingrid Löfvingsdotter var född den 24 december 1792 i Pinkaremåla. Jag skrev tillbaka att det finns en lös lapp i boken Backaryd C: 3, mellan åren 1792 och 1793 och där står denna uppgift. Forskaren återkom till mig och sa att den lappen kunde hon inte hitta. Hm, konstigt tyckte jag och frågade var hon tittat. I AD online, aha gick in och kollade och där fanns ingen lapp. Kontaktade AD online och frågade varför de inte filmat lappen och fick till svar att det finns inga lösa lappar längre i böckerna som de filmar. Kontaktade då Lunds landsarkiv och fick till svar att när man kopierade av böckerna till projektet DDSS plockade man bort dessa lappar och riktigt var de förvaras idag fick jag inte svar på. Man hoppas verkligen att de inte försvunnit...

Detta innebär att mikrokorten fortfarande har sitt värde, eller kan man via datorn titta i Genline för deras material bygger ju på de gamla rullfilmerna som SVAR sedan konverterade över till mikrokorten. Nu börjar SVAR också lägga ut Blekinge i SVAR: s digitala forskarsal och tack och lov lägger de även ut HII-längderna (flyttattesterna).

Så ett tips kan vara om du inte hittar en person född, vigd eller död, kolla hos SVAR eller Genline, det kanske finns en lös lapp i deras material.

AGO

Vad har vi egentligen i forskarsalen på SVAR i Kallinge?

Ja, det är inte många som tar sig tid och botanisera i vårt material, man är så ivrig med att forska och finna sina rötter. Men så tänkte jag att jag kan lägga ut en lista här i Släkt-Eken så kan ni förbereda er inför ert nästa besök. Tänker här lista de CD-DVD-skivor vi har tillgång till i våra två datorer. Vårt bibliotek får ni kolla igenom nästa gång ni kommer, det blir för mycket att skriva om här. Och inne i forskarsalen finns mängder med pärmar med avskrifter som vi själva gjort eller fått skänkt till oss. I datorerna har man tillgång till SVAR: s digitala forskarsal, nu med massor av Blekinges kyrkoboksmaterial, det läggs ut undan för undan nu. Och man kan rösta på det som man vill ska läggas ut.

Så tar nu våren till att botanisera och lämna gärna tips på vad ni skulle vilja ha i vår forskarsal. Vill du kolla en CD/DVD som inte finns inlagd på datorerna, säg bara till i receptionen så kan du låna skivan.

Annika Gylling Otfors

Sverige

Sveriges befolkning 1890, 1900, 1970, 1980
Sveriges dödbok 1947-2006
Svenska ortnamn
C.M Rosenberg
C. Grill
Centrala soldatregistret
Arkion, Sjömanshusdatabas sjöfolk
CD-emigranten
Emigranten Populär 2006
Emibas
Begravda i Sverige
Family search, Sweden, Denmark, Norway
Svenska gods och gårdar: Norra, sydvästra och sydöstra Sverige
Bilder av det agrara Sverige
Släkt och Hävd 1950-1999, register
Släkt och Hävd 1950-1959, 1960-1969
Smedskivan 2
Svenskt biografiskt lexikon, Band 1-31
Kugelberg
Kyrkobokföringshistorik
Historiska stadskartor
Svensk förvaltningshistoria

Blekinge

Befolkning 1930, Ronneby och Karlshamns kommuner
Sockenkataloger för Blekinge
Jordebok 1663, 1685
Båtsmansrullor 1811-1826
Sjömilitiekontoret FIV: 2 – FIV: 4 Blekinges 1: a – 3: e kompani
Domboksutdrag 1823
Ond bråd död i Blekinge 1613-1900
Trohetsförsäkran 1677
Blekinge Nationsmatrikel
Sett i backspegeln 1983-2002, utgiven av Blekinge släktforskarförening
Våra anor del 3, utgiven av Blekinge släktforskarförening

Lister härad

Listers härad dombok 1600-tal
Bouppteckningsregister 1725-1850
Sölvesborg bouppteckning 1713-1874
Jämshög och Kyrkhults släktdatabas 090909

Bräkne härad

Bräkne härad dombok 1600-tal
Bräkne härad dombok 1700-1750
Bouppteckningsingresser 1738-1810
Hällaryd FVD 1647-1799
Jordrevningsbiakter 1671
Karlshamn bouppteckningsregister 1683-1841
Bouppteckningsregister 1738-1841
Bräkne-Hoby anmärkningsbok 1824-1942
Öljehults anmärkningsbok 1871-1910
Länsräkenskaper 1614-1655
Asarums sockenlängd
Karlshamn & Bodekull 1532-1850
19 släkter i Bräkne härad
Blå boken, Asarum socken

Medelstad härad

Medelstad härad dombok 1668, 1679-1750
Bouppteckningsingresser 1699-1799
Brandförsäkringar Ronneby kommun 1783-1805
Jordrevningsprotokoll 1671
Jordebok 1671
Bouppteckningsregister 1699-1860
Bouppteckningsingresser 1861-1870
Edestad C: 1
Hjortsberga C: 1
Ronneby C: 1-2 –C: 7, E: 1, F: 1 -2, OI: 1
Nättraby C: 1, 2 E: 1, F: 1
Ronneby AII-SCB 1900
En Ronnebyrapsodi
Tving mantalslängd 1744-1795
Förkärla AI: 1
Listerby AI: 1
Ronneby pastorats kyrkoböcker från 1895 och framåt, se <http://www.ronneby.se/svarprojektet> scrolla långt ner på sidan och klicka på ”kyrkoböckerna” under rubriken ”Böckerna är tillbaka!”

Fortsättning med det resterande materialet i nästa nummer

NYA MEDLEMMAR HÄLSAS VÄLKOMNA

Monica Brånstad, Fisktorget 5 2 tr, 371 36 Karlskrona
Jan-Ingmar Johansson, Decembervägen 6, 352 60 Växjö
Björn Thorman, Vinkelgatan 2, 374 33 Karlshamn
Bengt Pettersson, Dragda, 373 02 Ramdala
Eva Svensson, Horsarydsvägen 48, 373 00 Jämjö
Anita Ljungberg, Svalegatan 36, 268 31 Svalöv
Robert Wahlgren, Abborrvägen 15, 281 35 Hässleholm
Kaj Johansson, S:t Ibbsgatan 1 A, 294 31 Sölvesborg
Ulf Hörlin, Hillerödsvägen 14, 371 45 Karlskrona
Erik Sandberg, Kornvägen 14, 371 60 Lyckeby

Håll dina medlemsuppgifter aktuella !

Glöm inte att meddela till Carina som är ansvarig för medlemsregistret, när du flyttar eller vid andra förändringar av dina adressuppgifter. Vi vill också gärna att du meddelar din mailadress, så att vi kan skicka kallelser till möte, påminnelser mm på ett enkelt sätt till dig.

För att spara ekonomin och miljön kan du nu få tidningen som pdf-fil. Kontakta Carina Focklin via e-postadress: cfocklin@hotmail.com,

Du hittar väl hem till vår hemsida? blekingesf.se

Delta i Släktforskarföreningens styrelse?

Vill du arbeta i föreningens styrelse? Tveka inte – kontakta Bo Lundgren i valberedningen via mejl: bossel.kallinge@telia.com.

SVAR-projektet & Demografiska Databasen

Vi tillhandahåller bland annat mikrofilmade kyrkoarkivalier för Blekinge, Skåne, Halland och Småland

Välkommen att boka tid

Telefon 0457-61 76 03
Kostnad 50:- heldag och 25:- halvdag

Öppet

Måndag-Fredag 08.00-16.00

Adress

SVAR-projektet
Kockumsvägen 11
372 50 KALLINGE
annika.otfors@ronneby.se